

ČESKOMORAVSKÁ KONFEDERACE ODBOROVÝCH SVAZŮ

V Praze dne 28. 5. 2015

Č. j.: ČMKOS-LR-096/2015/079/15

Vaše č. j.: MK 22359/2015

Vážený pane ministře,

sděluji Vám, že Legislativní rada Českomoravské konfederace odborových svazů projednala na své schůzi dne 26. 5. 2015 **návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu).**

K uvedenému návrhu v příloze zasílám stanovisko ČMKOS.

Vážený pane ministře, očekávám, že námi uplatněné zásadní připomínky budou s námi projednány na poradě k vypořádání připomínek nebo bilaterálně, proto prosím o sdělení dne, času a místa konání této porady e-mail zprávou na adresu: pravni@cmkos.cz. Děkuji.

Osobou pověřenou k projednání námi uplatněných připomínek je JUDr. Petr Šulc, právní a sociálně ekonomické oddělení ČMKOS, te. : 234 462 597, e-mail: pravni@cmkos.cz.

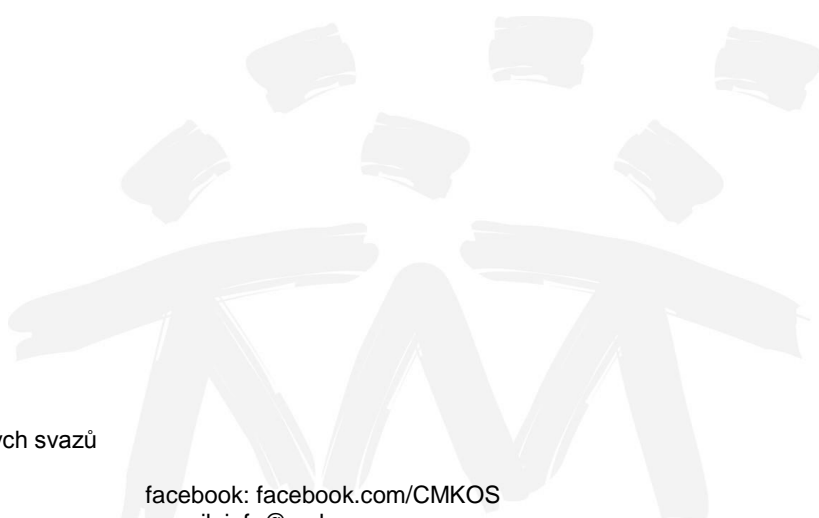
S pozdravem

JUDr. Vít Samek v.r.
místopředseda ČMKOS

Příloha

Vážený pan
Mgr. Daniel Herman
ministr kultury
Praha

Českomoravská konfederace odborových svazů
Nám. W. Churchilla 2
113 59 Praha 3
tel.: +420 234 461 111

STANOVISKO

Českomoravské konfederace odborových svazů k návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)

Obecně k návrhu

1. Návrh zákona nedefinuje ochranu památkového fondu jasně jako veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

2. Přílišná snaha o snížení administrativní a ekonomické zátěže a o ochranu soukromých práv vlastníků vede k tomu, že návrh zákona podstatně snižuje rozsah památkové ochrany hmotného kulturního dědictví. Zákon v této podobě nebude moci účinným způsobem omezovat negativní vlivy na kulturní dědictví a prosazovat veřejný zájem na jeho ochraně.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

3. Návrh zákona podstatným způsobem oslabuje váhu odborné složky v procesu péče o památkový fond. Role Národního památkového ústavu je u naprosté většiny posuzovaných případů památkové obnovy, opravy či údržby z roviny povinně se vyjadřujícího degradována do roviny pouze informovaného o chystaném zásahu. Přitom v důvodové zprávě k předkládanému návrhu zákona je jako jedno z hlavních rizik nereflektování problémů současné právní úpravy označen potenciální vznik nenapravitelných škod na památkovém fondu z nesprávného posouzení práce na součásti památkového fondu příslušným orgánem státní správy. Je tedy zjevné, že navrhovatelé zákona si jsou dobře vědomi, že kvalifikovanost správních orgánů v oblasti ochrany památkového fondu je mnohde nedostatečná, přesto jim zákonem chtějí umožnit rozhodovat o zásazích do významné části památkového fondu bez povinnosti vyžádat si vyjádření odborné složky. Taková úprava však povede jednoznačně ke zhoršení výkonu památkové péče.

Mezi kvalitu ochrany a obnovy památek a jejich atraktivitu pro návštěvníky či pro zhodnocení majetku je nutné proto klást přímou úměru.

Požadujeme, aby role odborné organizace Národního památkového ústavu byla v systému státní památkové péče posílena, a to do role povinně dotazovaného odborného orgánu veřejné moci a ideálně i jako účastníka řízení.

Požadujeme zařazení celého textu stávajícího § 34 zák. č. 20/1987 S., ve znění pozdějších předpisů o oprávnění orgánů a odborné organizace státní památkové péče do návrhu zákona o ochraně památkového fondu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

4. Návrh zákona má být v souladu a nesmí být v rozporu s ratifikovanými mezinárodními smlouvami a úmluvami o kulturním dědictví. Pojmy definované v návrhu zákona nekorespondují s příslušnými definicemi Konvence o záchraně architektonického dědictví Evropy, mezinárodního předpisu, který je zákonu o památkovém fondu nadřazen.

Návrh na rozdíl Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy vůbec nepočítá s účinnou preventivní ochranou archeologického dědictví. V rozporu s touto úmluvou se v § 41 výslovně předpokládá existence archeologického dědictví, které není chráněno, ačkoli ČR nespécifikovala při ratifikaci této Úmluvy žádná taková omezení ve smyslu jejího čl. 16.

V rozporu s Listinou práv a svobod návrh zákona reguluje nedestruktivní stavebně historický průzkum. Mezi regulované lze však zařadit pouze takovou činnost, která je průzkumem destruktivním nikoli činnost, která je svobodným vědeckým bádáním.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

5. Do návrhu zákona nejsou dostatečným způsobem zapracovány právní předpisy obecné povahy, především zákon č. 183/2006, stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 89/2012 Občanský zákoník.

V případě Občanského zákoníku jde především o definování hmotné a nehmotné věci. Součástí každé památky jsou totiž jak hodnoty hmotné, tak i hodnoty definované jako nehmotné (stáří, autenticita, umělecká či památková hodnota, specifické vlastnosti jako např. zvuk apod.). V mezinárodních smlouvách ratifikovaných i Českou republikou, v metodikách památkové péče i v podzákoných právních předpisech se přitom termíny popisující nehmotné hodnoty běžně vyskytují.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

6. Zákon navrhuje nové pravomoci pro ministerstvo kultury. Nesouhlasíme s přenesením pravomocí, které má dosud vláda ČR, na ministerstvo kultury. Některé pravomoci např. týkající se posuzování odbornosti, by bylo vhodnější přenést na odborné orgány.

Naopak zcela chybí povinnost státu a tím především ministerstva kultury monitorovat oněch 12 památek s mezinárodním statutem (tzv. památky UNESCO), podávat zprávy a komunikovat přitom s dalšími subjekty. Povinnost předávat potřebné informace, a to především mezi resorty, přitom může stanovit právě jen právní předpis.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

7. Zákon o ochraně památkového fondu musí být formulován jednoznačně a srozumitelně pro všechny jeho uživatele, jazyková úroveň návrhu je ve více případech na hranici srozumitelnosti. Pojmy se často nepoužívají v souladu s mezinárodními zvyklostmi – viz bod 5. připomínek.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

8. Vážnou námitku vznášíme proti způsobu projednávání návrhu zákona v procesu jeho příprav. Předkládání stále nových verzí návrhu zákona bez odlišení změn v jednotlivých verzích vedlo ke ztrátě orientace v tom, k jakým změnám v textu postupně dochází a v důsledku tak téměř znemožnilo zájemcům zapojit se do veřejných diskusí o podobě připravované normy a na učiněné změny relevantním způsobem reagovat.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

K jednotlivým ustanovením

Hlava I.

Ad §1 Předmět úpravy – z navrženého znění zcela jasně nevyplývá, že zachování a následná ochrana „památkového fondu“ je veřejným zájmem. Vzhledem k důležitosti této zásady je třeba ji adekvátně vyjádřit. Stejně tak není jasné, proč se upouští od znění a zásady stávajícího zákona: .. stát chrání kulturní památky.. , když z dalšího znění je zřejmé, že péče o památkový fond je v rukou státních úřadů. Dále ve znění chybí zmínka o specializovaných odborných organizacích zřizovaných státem pro ochranu, uchování, využití, poznávání, zpřístupňování, zprostředkování a dokumentaci památkového fondu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Navrhujeme znění přepracovat následujícím způsobem:

(1) *Tento zákon definuje památkový fond jako součást národního kulturního pokladu České republiky a jako součást evropského a světového kulturního dědictví.*

(2) *Památkový fond je chráněný státem.*

(3) *Zachování a ochrana památkového fondu je veřejným zájmem.*

(4) *Tento zákon stanovuje podmínky pro jeho uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování; současně stanoví práva a povinnosti fyzických a právnických osob a působnost orgánů veřejné správy, odborných organizací a dalších subjektů při ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu.*

Ad § 2 Vymezení základních pojmů – návrh absolutně nerespektuje nový občanský zákoník hlavu IV díl 2 § 496 a další, vymezení věcí, kdy se na rozdíl od starší právní úpravy přidává i věc nehmotné povahy. „Věc nehmotné povahy“ je zcela zásadní součástí každé památky, neboť jde o koncepci, autorství, vztah k historickým osobám, událostem, tradicím, technologiím a jiné, u některých památek je přímo podstatou a předmětem ochrany (například hudební nástroje - zvuk a jeho charakteristiky, místa některých událostí- rodné domy, místa bitev, společenských a státoporných událostí, kultovní předměty a místa, technické památky – součástí je výrobní postup, technologie, patenty apod.

Zcela zásadní nedostatek – nutno respektovat občanský zákoník a jeho definici, která je pro ostatní zákony určující; nutno přepsat nejen vymezení základních pojmů, ale celý zákon, tj. pasáže, kde se v návrhu vyskytuje designace památky či jiného subjektu ochrany jen jako věci hmotné povahy.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Další zásadní vadou je nerespektování terminologie v podzákoných právních předpisech podle zákonů č.22/1958 Sb. a 20/1987 Sb., které popisují památkové hodnoty, což jsou památky:

Ve výnosu o městské památkové rezervaci Jičín:

- kulturní památky tvořící podstatu rezervace
- ostatní kulturní památky

- objekty zvýšeného kulturního zájmu
- chráněné uliční a stavební obvody
- plochy zvýšené ochrany
- ostatní objekty a plochy památkového zájmu.

Většina ostatních rezervačních map rozeznává kategorie:

- vybrané nemovité kulturní památky
- nemovité kulturní památky
- objekty památkového zájmu
- významné městské interiéry určující charakter rezervace
- městské interiéry doplňující charakter rezervace
- ostatní objekty v rezervaci
- plochy zvýšené ochrany
- ostatní chráněné plochy (např. MPR Ústěk z r. 1976)

nebo jen:

- zvlášť vybrané kulturní památky
- kulturní památky
- plochy zvýšené ochrany
- ostatní chráněné plochy (např. mapa MPR Domažlice)

případně:

- památky tvořící podstatu památkové rezervace
- ostatní chráněné památky a plochy
- objekty a plochy památkového zájmu (např. MPR České Budějovice, autor popisu dr. H. Hanšová, pracovník ministerstva kultury)

Je nutno výše uvedené a již 50 let v podzákoných právních předpisech používané pojmy zahrnout do výčtu „památkového fondu“.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Samotný obsah pojmu památkový fond se nepřekrývá s obsahem ostatních pojmů, ač by je zřejmě měl zastřešovat. U památkových rezervací a zón je uveden „typologický význam“, který v definici ostatních pojmů chybí. Je přitom zřejmé, že typologie sama o sobě nemůže představovat žádnou hodnotu, hodnou památkové ochrany, neboť jde o pomocné kritérium, sloužící ke klasifikaci určitého jevu. U některých definic se operuje s vědeckou, společenskou a estetickou hodnotou, avšak u kulturních památek tato kritéria kupodivu chybí.

Zcela překonané je uvedení pouhých archeologických nálezů bez širšího kontextu, definice archeologického nálezu v odst. 7 je nedostatečná a příliš restriktivní, zatímco definice pojmu archeologické dědictví, který užívá Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy, jejímž je ČR signatářem, zde vůbec uvedena není.

U definice archeologického nálezu doporučujeme vynechat vymezení stáří s ohledem na např. již dnes archeologizované budovy a celé vesnice vysídlené po skončení 2. světové války.

Požadujeme do návrhu zákona vrátit zpět definici pojmu historická kulturní krajina, která byla ještě v předchozí verzi návrhu obsažena.

Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.

Navrhujeme znění upravit následujícím způsobem:

(1) Památkovým fondem je soubor kulturních památek, *vybraných kulturních památek v rezervacích a zónách*, národních kulturních památek, památkových rezervací, památkových zón, památek místního významu, archeologických nálezů *a území s archeologickými nálezy, historických kulturních krajin, objektů památkového zájmu, objektů zvýšeného kulturního zájmu, ploch zvýšené ochrany v památkových rezervacích, ploch určujících, doplňujících a dotvářejících v památkových zónách*, který vykazuje kulturní, historické, archeologické, společenské, estetické, vědecké, architektonické, urbanistické, umělecké, uměleckořemeslné, řemeslné, technické nebo krajinné hodnoty anebo hodnoty, které se váží k významným osobnostem, událostem či společenskému životu. *Za památkový fond se považují také věci movité i nemovité, u nichž bylo zahájeno řízení o prohlášení za kulturní památku.*

(2) Kulturní památkou je ~~hmotný~~ doklad lidské činnosti vzniklý v dějinném procesu kultivace světa, který je pramenem poznání, a je významný svou uměleckou, architektonickou, uměleckořemeslnou, řemeslnou, technickou, urbanistickou anebo krajinnou hodnotou nebo je významným pozůstatkem lidského osídlení na našem území v minulosti nebo se váže k významným osobnostem, událostem či společenskému životu, prohlášený podle § 19 tohoto zákona.

(3) *Každá kulturní památka a nález se skládá z části hmotné a nehmotné, přičemž hmotnou část kulturní památky tvoří i komplex jejího vybavení či příslušenství, pokud není uvedeno jinak.*

(4) Národní kulturní památkou je kulturní památka, která tvoří nejvýznamnější součást národního kulturního dědictví, prohlášená podle § 25 tohoto zákona.

(5) Památkovou rezervací je území prohlášené podle § 28 tohoto zákona, *jehož určující hodnotou není jen soubor památek, ale také soubory hodnot hmotné a nehmotné povahy, které dohromady tvoří homogenní celek.* Památkovou rezervací může být i území, které má výhradně charakter archeologického dědictví *či území bez jednotlivých památek.*

(6) Památková zóna je území prohlášené podle § 28 tohoto zákona, *jehož určující hodnotou není jen soubor památek, ale i soubory hodnot hmotné a nehmotné povahy. V zóně na rozdíl od homogenní rezervace nejsou hodnoty stejné kvality, četnosti a nebývají ani soustředěny v prostorově uzavřené struktuře.*

(7) *Památkové zóny a rezervace jsou souborem staveb nebo kombinovanými díly člověka a přírody, představující dostatečně charakteristické a sourodé oblasti s historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, krajinným, typologickým, vědeckým, společenským, technickým či jiným významem.*

(8) Památkou místního významu je doklad lidské činnosti, jehož hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází.

(9) Archeologickým nálezem je pozůstatek života a činnosti člověka, který je ~~starší 70 let~~, již neslouží svému účelu a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby.

(10) Památkou s mezinárodním statutem je taková součást památkového fondu, která požívá ochrany nebo která je evidována podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika v oblasti kulturního dědictví vázána.

(11) *Historickou kulturní krajinou je území jako celek představující kombinované dílo přírody a člověka, vzniklé a utvářené cílevědomou lidskou činností za účelem kulturní, estetické nebo hospodářské kultivace prostředí, dokládající vývoj společnosti a lidských sídel v průběhu staletí, případně krajinný celek historicky související s kulturním vědomím společnosti a její historií.*

Ad §3 Vymezení některých dalších pojmů

Nutno upravit znění vložení dalších termínů viz připomínky k § 2 (věci hmotné, nehmotné podstaty, termíny z podzákoných právních předpisů), ve znění uveden pojem konzervace, který není vysvětlen v návrhu tohoto zákona a nevyskytuje se v jiných zákonech (odkaz na stavební zákon je zcela zavádějící).

Není zřejmé, proč by se měly pro poznání památkového fondu zpracovávat jen dva druhy průzkumů, a to stavebně historický a archeologický, když jsou ve stejném ustanovení citovány jakési odborné průzkumné práce před restaurováním památky a v praxi se provádí celá řada dalších průzkumů, např. dendrologický pro památky, jejichž podstatou je „živé dřevo“ či dendrochronologický pro památky, v nichž je „mrtvé dřevo“, – zásadním úhlem pohledu zákona musí být míra destruktivního zásahu do památkové podstaty ať hmotné či nehmotné! Průzkumy s nulovým zásahem do památky- např. archivní průzkumy a rešerše, prohlídka památky a její dokumentace a následný odborný názor je sice rozumné definovat (což se ovšem nestalo), ale nijak dále neomezovat, neboť z povahy věci vyplývá, že se jedná o odborný názor, respektive svobodné vědecké bádání ve smyslu čl. 15 Listiny práv a svobod, kde je vměšování státní moci nepřijatelné (viz dále navrhovaný § 14).

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Vzhledem k tomu, že památkovou rezervací může být i území, které má výhradně charakter archeologického dědictví, jsou tedy archeologické rezervace považovány podle § 3 b) z nepochopitelných důvodů za architektonické dědictví, i kdyby žádnou architekturu neobsahovaly. Podobně památkovou zónou může být též území s archeologickým významem, ovšem to se rovněž považuje za architektonické dědictví. Považujeme za potřebné oba pojmy z oblasti archeologie vymežit samostatně.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Pojem „archeologicky významný zásah“ není definován, každý zásah do archeologického dědictví může být významný a nelze jej předem klasifikovat. Zcela chybí definice i ustanovení na preventivní ochranu archeologického dědictví, které přitom není považováno za součást památkového fondu.

Architektonickým dědictvím budou podle písm. b) jen prohlášené nemovité kulturní památky, to je dost zásadní omezení významu termínu vyplývajícího z mezinárodní úmluvy.

Toto ustanovení je nutné přepracovat, doplnit o definice dalších pojmů, rozdělit průzkumy na destruktivní a nedestruktivní.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Návrh na doplnění o definici území s archeologickými nálezy:

Území s archeologickými nálezy je topograficky vymezené území s odkrytými anebo neodkrytými archeologickými nálezy v původních nálezových situacích.

Návrhy na úpravu některých formulací:

§ 3 c) památkovou péčí výkon veřejné správy podle tohoto zákona a činnost *odborných orgánů*, fyzických a právnických osob směřujících k ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu, *kulturního dědictví a památkových hodnot*

§ 3 d) prací na kulturní památce zásah do vzhledu nebo hmotné podstaty kulturní památky nebo její části, který souvisí s její opravou, údržbou, konzervováním, s umístěním nebo odstraněním zařízení podle stavebního zákona¹⁾, s umístěním nebo odstraněním reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, se změnou dokončené stavby, změnou stavby před dokončením, s terénní úpravou pozemku, který je kulturní památkou, *s úpravou historické zeleně (kácení, řez dřevin, výsadba) a umístěním drobné stavby v historické zeleni*, s umístěním stavby na kulturní památce, s odstraněním stavby, která není kulturní památkou, ale nachází se na pozemku, který je kulturní památkou,

§ 3 g) prací v památkovém území zřízení stavby, změna dokončené stavby, změna stavby před dokončením, údržovací práce, terénní úprava, odstranění stavby, umístění nebo odstranění zařízení podle stavebního zákona¹⁾, umístění nebo odstranění reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, změna dokončené stavby, výsadba a kácení dřevin na veřejném prostranství v zastavěném území, pokud jde o nemovitost, která se nachází v památkovém území, ale není kulturní památkou, *nebo se jedná o veřejný prostor (prostředí kulturní památky)*

Hlava II.

Ad § 4 písm. a)

Požadujeme doplnit znění:

Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo“) a jím zřizovaná odborná organizace *Národní památkový ústav (v přenesené působnosti)*.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 6 Památková inspekce

K provádění kontrol a komplexnímu posouzení je nutné vyžádat si podklady od všech zúčastněných, nikoliv jen od NPÚ a ARÚ.

K účinné ochraně památkového fondu v případech, kdy je potřebné jednat bezodkladně, považujeme za nutné rozšířit pravomoci památkové inspekce připojením odst. 9.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Navrhujeme doplnit znění:

Odst. 6) Památková inspekce je při provádění kontrol podle odstavců 3 až 5 oprávněna vyžadovat od památkového ústavu, archeologického ústavu a ostatních zúčastněných v nezbytně nutném rozsahu informace potřebné k výkonu kontroly.

Odst. 9) *Památková inspekce má pravomoci účinně zasáhnout při zjištění závažných pochybení při výkonu památkové péče, která ohrožují statut a hodnoty kulturní památky, např. nařídít zastavení stavby nebo demolice, nařídít provedení prací.*

Ad § 12 Památkový ústav

Vedle obecné zásadní připomínky k tendenci návrhu zákona oslabovat roli státní odborné organizace v péči o památkový fond uplatňujeme dílčí připomínky ve znění:

Požadujeme upravit znění

písm. e) průběžně dokumentuje práce na *národních kulturních památkách*, kulturních památkách a práce na nemovitostech v památkových územích nebo práce v ochranných památkových pásmech,

písm. h) ~~spravuje~~ vede seznam památkového fondu a evidenci archeologicky významných zásahů ...

písm. i) je oprávněn provádět archeologické výzkumy a zpracovávat stavebně historické i *další formy průzkumů pro získání co nejucelenějšího souboru informací o vývoji památky*

Převzít pod písm. l) ustanovení, které je obsaženo ve stávajícím zákoně v § 32 a následující ustanovení o jedno písmeno posunout:

l) *vykonává odborný dohled nad prováděním komplexní péče o památkový fond*

m) (původně l) ~~sleduje~~ *vyjadřuje se ke způsobu využití a stavu památkového fondu a napomáhá zpřístupňování, vystavení či jinému zprostředkování památkového fondu veřejnosti,*

Doplnit nově pod písmeno r) znění

r) *je oprávněn účastnit se správního řízení ve věci ochrany stávajícího a potencionálního architektonického či archeologického dědictví podle tohoto zákona*

a stávající znění pod tímto písmenem přesunout pod písm. s).

Zcela zásadním nedostatkem je absence ustanovení o oprávnění orgánů a odborné organizace státní památkové péče, které je obsažené v § 34 stávajícího zákona. Požadujeme zařazení celého znění stávajícího § 34 zák. č. 20/1987 S., ve znění pozdějších předpisů.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 14 Regulované činnosti na úseku památkové péče

Provádění stavebně historických průzkumů je bezdůvodně zařazeno mezi regulované činnosti s podstatnými omezeními, ačkoli při této činnosti nedochází k zásahům do hmotné podstaty věcí, které podléhají památkové ochraně či zvláštnímu režimu ze zákona. Jako činnost, kterou je možno regulovat, lze zařadit pouze takovou činnost, která je průzkumem destruktivním (podrobně rozvedeno u připomínek k § 3), nikoli činnost, která je svobodným vědeckým bádáním ve smyslu čl. 15 Listiny práv a svobod. Provádění stavebněhistorických průzkumů se požaduje z regulovaných činností vypustit a přepracovat toto ustanovení písm. b) provádění destruktivního průzkumu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 16 Výzkum a dokumentace v oboru památkové péče

Z navrženého znění vyplývá, že předmětem výzkumu a dokumentace jsou pouze ty věci, které nejsou definovány jako památkový fond v § 1 a 2, ale jsou definovány v úmluvě o ochraně architektonického dědictví Evropy č.73/2000 Sb. m. s. takto:

Definice architektonického dědictví

Čl.1

Pro účely této Úmluvy se výrazem "architektonické dědictví" rozumí následující nemovité statky:

1. památky: všechny budovy a konstrukce pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, včetně jejich vestavěného zařízení a výbavy,

2. architektonické soubory: homogenní skupiny městských nebo venkovských budov pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, které jsou navzájem dostatečně spojitě, aby představovaly topograficky vymezitelné jednotky,

3. místa: kombinovaná díla člověka a přírody, jimiž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické a homogenní, aby byly topograficky vymezitelnými jednotkami, která jsou pozoruhodná svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem.

Dále by se toto ustanovení týkalo věcí, které chce vlastník vyvézt ze země, ale opět se nejedná o památkový fond definovaný tímto zákonem.

To by znamenalo, že by § 14 neplatil pro žádnou věc z památkového fondu definovaného tímto navrhovaným zákonem, ale v návrhu tohoto zákona chybí definice:

- památka podle č.73/2000 Sb. m. s.
- architektonický soubor podle č.73/2000 Sb. m. s.
- místo podle č.73/2000 Sb. m. s.

tím je tato pasáž ovšem zcela zmatečná- musí být doplněna a přepracována, definice je třeba doplnit do § 1 a § 2.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Pro průzkum památkového fondu naopak chybí zásada, podle níž by musel vlastník věci definované jako součást památkového fondu strpět průzkum a dokumentaci prováděnou státní odbornou organizací. Tato zásada musí být vložena buď do tohoto ustanovení nebo do § 21(5) c).

Tuto připomínku považuje ČMKOS za naprosto zásadní.

Ad § 18 Prohlášení za kulturní památku

1. Opět nedodržení definice věci z platného občanského zákoníku, nutno přepracovat na věci hmotné či nehmotné povahy a movité či nemovité. Vzhledem k tomu, že ochrana kulturních hodnot je veřejným zájmem a stát se v úmluvě č. 73/2000 Sb. m. s. zavázal zvýšit zájem veřejnosti o ochranu kulturního dědictví, je nutné veřejnost zapojit již do procesu definice a vytváření památkového fondu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Požadujeme doplnění následující větu:

Návrh na prohlášení věci za kulturní památku může podat každý.

Ad § 19 Řízení o prohlášení za kulturní památku

V návaznosti na doplnění předchozího paragrafu je nutné změnit znění na:

(1) Řízení o prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo na základě podání nebo z vlastního popudu podle správního řádu č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Dále je nutné v souvislosti s definicí věci z platného občanského zákoníku doplnit odstavec (2) o větu: V rozhodnutí o prohlášení vymezí ministerstvo hmotnou a nehmotnou část památky.

Formulaci odst. 3 nelze vázat na stavbu, při navrhovaném znění by nebylo možné za kulturní památku prohlásit např. hromadná válečná pohřebiště. Návrh úpravy znění:

(3) Za kulturní památku lze prohlásit i lidské ostatky nebo jejich soubor, pokud mají historický a kulturní význam ~~pro stavbu, ve které se nacházejí.~~

Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 20 Povinnosti vlastníka předmětu řízení o prohlášení za kulturní památku

Navrhujeme upravit znění takto:

(1) Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku předmět řízení *poškodit*, zničit, a jde-li o movitou věc, *ztratit* nebo přemístit mimo území České republiky.

(4) Vlastník je dále povinen písemně oznámit ministerstvu ~~15~~ **(20)** dnů před zahájením ~~případných stavebních prací na věci, která je předmětem prací záměr provést změnu dokončené stavby, udržovací práce na stavbě, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku tyto práce konzultovat s orgány památkové péče, aby nedošlo k poškození a snížení hodnoty navrhované věci. , nebo záměr provést stavbu na pozemku nebo terénní úpravu pozemku, o němž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku.~~

Při prolašování do památkového fondu, pokud se dotýká pozemků, by měl být informován též katastrální úřad a až do ukončení řízení by se s parcelami nemělo nijak nakládat.

U lhůt je nutné upřesnit, zda se jedná o kalendářní nebo pracovní dny.

Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.

U odst. (4), pokud to neodporuje jiným normám, doporučujeme dát lhůtu 20 dnů (jednotnost s jinými lhůtami).

2. Ad § 21 Péče o kulturní památku

Požadujeme vložení zásady strpení průzkumu – detailně viz připomínky k § 18.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Dále navrhuje upravit znění následovně:

(7) Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil nepříznivé změny stavu kulturní památky *včetně bezprostředně přilehlého prostředí* a neohrožoval její zachování *ani určující pohledové uplatnění*.

(8) *Při pracích na kulturních památkách či národních kulturních památkách či restaurování platí povinnost vyžádat si závazné stanovisko ve správním řízení podle Hlavy VI tohoto zákona. (na § 21 se odvolává § 64)*

3. Ad § 23 zrušení prohlášení za kulturní památku

Vzhledem k tomu, že ochrana kulturního dědictví je veřejným zájmem, může nad ní převážit pouze jiný veřejný zájem. **Naprosto zásadní připomínka na změnu znění:**

(1) Ministerstvo může zrušit prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany nebo pokud převáží jiný mimořádně závažný **veřejný** zájem nad zájmem na ochraně kulturní památky.

Dále připomínáme článek 9 v úmluvě č. 73/2000 Sb. m. s. s poukazem na zapracování požadavku povinnosti původců zbourat novou stavbu postavenou protiprávně nebo restituci původního stavu chráněného statku do legislativy.

Ad § 24 Řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku

Požadujeme upravit odst. (3) následujícím způsobem:

(3) Ministerstvo ~~může~~ v rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku současně **uloží** ~~uložit~~ vlastníkovi kulturní památky zpracování nezbytné měřické, fotografické a jiné obrazové dokumentace, provedení potřebných stavebně historických průzkumů nebo jiných průzkumů kulturní památky pro účely doložení stavu kulturní památky a stanovit mu lhůtu pro jejich odevzdání památkovému ústavu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Díl 2 Památkové území

Obecně doporučujeme všude tam, kde se definuje hranice, používat místo čáry vedené po hranici parcel přesné geodetické zaměření.

Ad § 26 Návrh na prohlášení památkového území

V současnosti je prohlašujícím vláda ČR (rezervace) a MK ČR (zóny), což částečně odráží důležitost, s jakou stát ochranu kulturního dědictví bere. Obdobně je to v případě přírodního dědictví, kde chráněná území opět prohlašuje vláda (zák. č. 114/1992). Ponižením orgánu, který by chráněná území vyhlášoval, by došlo k závažnému snížení hodnoty aktu prohlášení! Zásadně nesouhlasíme, požadujeme, aby chráněná území (obdobně jako v resortu životního prostředí) prohlašovala vláda, neboť obě součásti životního prostředí jsou vnímány ve světě jako rovnocenné a ve většině zemí se jedná o nedělitelné bohatství, čemuž také odpovídá prestižní Seznam kulturního

a přírodního dědictví tzv. UNESCO. Ministerstvu kultury musí připadnout pouze příprava podkladů k prohlášení.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 28 Prohlášení památkového území

Požadujeme doplnit znění o odstavce adekvátně jako tomu je v případě prohlášení za kulturní památku:

(6) Po dobu řízení o prohlášení památkového území nesmí vlastníci ničit stavby dotčené návrhem ani zastavovat pozemky veřejných prostranství nebo zahrad nacházejících se uvnitř předpokládané hranice.

Ad § 29 ve znění“ změna stavu poznání hodnot“ je nonsens, zásadní je změna hodnot, nikoli změna ve způsobu jejich posuzování. **Zásadně nesouhlasíme s celým § 29, navrhuje jeho zrušení.** V adekvátním zákonu č. 114/1992 obdobné ustanovení není, neboť tzv. monitorovací činnost je běžnou činností v chráněných územích a její vyžádání se vyřizuje běžným dopisem či stanovením úkolu přímo řízené instituci.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 31 Péče o památkové území

Zásadně nesouhlasíme s tím, aby památka byla vyšší kategorie než památkové území. Z definice plyne, že hodnoty jsou naprosto srovnatelné, musí tedy ze zákona mít stejný princip ochrany i péče a vlastníci musí mít stejné postavení, neboť platí-li podmínky ochrany pro nějaké území, platí pro všechny jeho části stejně. Do znění je nutno vložit termíny citované v předchozích připomínkách k § 2, § 3.

Všichni vlastníci věcí movitých i nemovitých hmotné i nehmotné povahy, které jsou památkou nebo památkovým územím musí mít stejná práva a povinnosti.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní- požadujeme přepracovat celé znění v tomto duchu.

Dále doporučujeme s ohledem na odkaz k § 31 odst. 4 v § 64 připojit následující odstavce: *Při pracích v památkovém území či ochranném památkové pásma platí povinnost vyžádat si závazné stanovisko ve správním řízení podle Hlavy VI tohoto zákona.*

Ad § 32 Památka místního významu

Údaje o navrhované památce místního významu těžko mohou být údaji územně analytických podkladů, protože ty mají podle stavebního zákona, resp. jeho prováděcích předpisů jiné jevy (objekt historicky hodnotný, objekt architektonicky hodnotný apod.) Je buď nutno respektovat zavedené názvosloví, nebo změnit stavební zákon a prováděcí předpisy.

Není bráno v potaz, že správní orgány a odborné organizace státní památkové péče by mohly alespoň v omezené míře ovlivnit ochranu hodnot památek místního významu: přitom stačí, aby obecní zastupitelstvo třeba i z dobré vůle, ale současně neznalosti nechalo např. opravit kapličku na návsi neodpovídajícími materiály a za cenu ztráty štukových detailů či otryskat erodovanou pískovcovou sochu abrazivní metodou a hodnota je výrazně snížena, ne-li zničena. Měla by být stanovena povinnost před zamýšlenou opravou konzultovat záměr a postup s odborným

pracovníkem územně příslušného Národního památkového ústavu (podobně je např. v Rakousku řešeno "uvedení památky do dobrého stavu"). Konzultace sice není závazná, ale většinou se rozumnou dohodou a vysvětlením podaří eliminovat alespoň nejhorší pochybení.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za doporučující.

Ad § 33 – § 35 Plán ochrany památkového území

Zrušit všechna ustanovení (je navrhován naprosto neúčinný nástroj neprověřený praxí, který není v souladu se stavebním právem), nahradit zásadou vytvoření a přijetí regulačního plánu pro každé chráněné území s povinným analytickým výkresem památkových hodnot chráněného území zpracovaným odbornou státní památkovou organizací.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 36 Návrh na vymezení ochranného památkového pásma

V odstavci (1) uvést i archeologické dědictví – i u něj je nutné prohlásit ochranné pásmo. Vypustit (4) c a vložit do (4) b podmínky ochrany, které budou zpracovány detailně pro všechny stavby a pozemky v ochranném pásmu (v praxi běžné a osvědčené - rozhodnutí orgánu je pak předvídatelné).

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Vložit nový odstavec (6) *Pokud ochranné památkové pásmo tvoří zároveň nárazníkovou zónu památky s mezinárodním statusem může obecní úřad změnit rozsah ochranného pásma pouze za souhlasu Ministerstva kultury.*

Ad § 38

Požadujeme zrušit, jde o nesmyslnou konstrukci, památkové pásmo samo o sobě žádné hodnoty nemá, hodnoty má předmětná památka.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 39-§ 41 Vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů

Požadujeme zcela zrušit, neboť informace s tímto obsahem je povinná podle stavebního zákona, resp. jeho prováděcích předpisů v rámci jednoho z jevů územně analytických podkladů, hlášení o tomto jevu se navíc aktualizuje při každé změně poznání, jde tedy o nepoměrně pružnější a důraznější právní nástroj, který již několik let úspěšně funguje.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

V rozporu s Úmluvou o ochraně archeologického dědictví Evropy se v § 41 výslovně předpokládá existence archeologického dědictví, které není chráněno, ačkoli ČR nespécifikovala při ratifikaci této Úmluvy žádná taková omezení ve smyslu jejího čl. 16.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 44 Údaje o kulturní památce, národní kulturní památce a památkovém území

Návrh sice v úvodu proklamuje zpřístupnění památkového fondu, ale dále zpřístupnění jeho dokumentace v § 44 bezdůvodně drasticky omezuje na fotodokumentaci z veřejně přístupného místa, ačkoli právě v těch případech, kdy některé objekty či prostory fyzicky zpřístupnit není proveditelné, by měla být jejich dokumentace zpřístupněna ve veřejném zájmu v co nejširším měřítku.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Celé ustanovení nepatří do zákona ale do prováděcího předpisu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 45 Údaje o památce místního významu a dále paragrafy až do § 47)

Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona, doporučujeme přeřadit do prováděcího předpisu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 49 Posouzení práce ...

Doporučujeme sloučit a) b) c) do jedné kategorie viz předchozí připomínky o rovnocennosti jednotlivých typů chráněných věcí.

Požadujeme zrušit nebo zásadně přeformulovat odstavce (3) a (4), které by jinak mohly vést k podstatnému omezení výkonu památkové péče, a to i na územích památkových rezervací! Administrativní opatření nikdy nemůže zaručit, že vyloučení některého druhu prací z posouzení orgány památkové péče nebude mít negativní dopad na hodnoty, pro které je území plošně památkově chráněno. Toto opatření popírá smysl plošné památkové ochrany, která má v České republice velkou tradici a opodstatnění. Zároveň v případě nemovitostí nacházejících se na území městských památkových zón významně rozšiřuje rozsah prací, které bude moci vlastník provést sám, bez jakéhokoliv posouzení. Dnes je tento postup nemožný, návrh zákona jej ovšem zavádí u objektů, které nejsou prohlášeny kulturní památkou.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Naopak požadujeme doplnit ustanovení o povinnosti správního orgánu vyžádat si písemné vyjádření odborné složky památkové péče. Omezení odborných vyjádření k řadě zásahů na památce omezí významným způsobem účinnou obranu památkového fondu před negativními vlivy na kulturní dědictví a prosazování veřejného zájmu na jeho ochraně.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Navrhujeme následující znění:

Pro posouzení podle odstavce 1 a 2 je orgán památkové péče povinen vyžádat si písemné vyjádření jako podklad pro správní řízení od památkového ústavu. Na jeho žádost také projedná před ukončením řízení návrh závazného stanoviska.

Příslušný stavební úřad rozhoduje v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského úřadu.

Ad § 50 Žádost o posouzení práce na kulturní památce

S ohledem na zásadní připomínky k definování i dalších průzkumů, než jen stavebně historického a archeologického, požadujeme úpravu odst. 2 písm. b) následujícím způsobem:

~~stavebně historický~~ *odpovídající* průzkum dotčené části stavby či celku podle míry a rozsahu zamýšlených stavebních úprav, jde-li o případ podle písmene a) a je-li zamýšlenou prací změna dokončené stavby podle jiného právního předpisu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 51 Žádost o posouzení restaurování kulturní památky

U náležitosti restaurátorského záměru je požadováno u poškození a doplňků vyznačení zásahu v grafické formě. Ale to jde jen u určitého okruhu výtvarných děl. Např. u nástěnné malby, která má být odkrývána a předpokládají se napodobivé retuše, je toto možné až po jejím celkovém odkrytí, tedy až ve značně pokročilé fázi restaurování. Podobně např. u restaurování varhanních strojů není možno s ohledem na povahu věci vyznačovat graficky, kde všude chybějící pišťaly v pišťališti budou doplněny. Grafická podoba by tedy měla být jen jednou z alternativ - do textu by se za tuto pasáž tedy mělo doplnit "nebo jinou vhodnou formou".

Ad § 53 a § 54 Vyjádření památkového ústavu

Zásadně nesouhlasíme s navrženou konstrukcí, viz předchozí připomínky k orgánům památkové péče. Požadujeme, aby odborná složka byla povinně požádána o stanovisko.

To nebude nutné pouze v případech, kdy bude v území platný regulační plán s jasně vymezenými zásadami a předpokládána práce bude v oněch zásadách již vymezena.

Ustanovení blíže nespécifikuje, jak má toto vyjádření vypadat. Naprostá absence jakékoliv charakteristiky je zvláštní, neboť např. jak má vypadat restaurátorský záměr, žádost o posouzení prací na památce či žádost o přemístění kulturní památky jsou naopak formulovány až nepřiměřeně přesně. Jedná se tedy o zjevnou disproporci, kterou lze vnímat jako vědomý záměr o ponížení role památkového ústavu v procesu rozhodování státní památkové péče. Návrh v tomto směru nevybavuje památkový ústav zákonnými právy a povinnostmi a posuzování prací na památkách de facto přenechává správním orgánům, přestože kvalifikovanost správních orgánů v oblasti ochrany památkového fondu je mnohde nedostatečná a předkladatelé zákona to dobře vědí (viz důvodová zpráva).

Navrhované přesunutí většiny posuzování na správní orgány není reálné. Odpovědnost za uchování a konzervaci národního (státního) kulturního dědictví je přenášena na územní samosprávné celky (kraje), které nejsou technicky a personálně vybaveny tak, aby byly schopny odpovídajícím způsobem zajistit odbornou participaci na této odpovědnosti.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní-požadujeme ustanovení přepracovat.

Navrhujeme úpravu formulace § 53 následovně:

(1) Orgán památkové péče po podání žádosti podle § 50, § 51 nebo § 52 informuje o zamýšlené práci památkový ústav *a vyžádá si jeho odborné stanovisko.*

(2) Památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 pracovních dnů od obdržení informace podle odst. 1, *ve kterém na základě současného stavu poznání posoudí možné dopady zamýšlených prací na památkové hodnoty a orgán pak s ohledem na tytéž hodnoty rozhodne.*

Návrh úpravy § 54:

(1) Orgán památkové péče při posouzení podle § 49 ověří, zda je zamýšlená práce *na kulturní památce či v památkovém území a ochranném pásmu* nebo zamýšlené restaurování kulturní památky v souladu ...

(2) V posouzení podle § 49 orgán památkové péče stanoví, zda zamýšlenou práci nebo zamýšleného restaurování kulturní památky lze na základě podané žádosti z hlediska zájmů

památkové péče dále připravovat nebo provést a stanoví případně podmínky pro další přípravu nebo provedení zamýšlené práce *na kulturní památce či v památkovém území a ochranném pásmu* nebo zamýšleného restaurování kulturní památky.

Ad § 56 Přemístění kulturní památky v tuzemsku

Vzhledem k tomu, že v článku 5 č. 73/2000 Sb. m. s. se stát zavázal zakázat přemístění celé nebo části památky pokud to nebude poslední možnost její záchrany (po vyčerpání všech možností ostatních), je tento návrh v rozporu s mezinárodní smlouvou a proto neplatný - je tedy nesmyslné jej vůbec navrhopvat.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 59 Kulturní památka ve vztahu k zahraničí

Příliš volně je upraven vývoz kulturní památky v odst. 3 d), který může být povolen na základě osobní potřeby jejího vlastníka. Pojem „osobní potřeba“ však není definován, tudíž takové ustanovení by mohlo přímo vybízet ke korupci. Přitom právě na regulaci vývozu kulturních statků byl tradičně kladen velký důraz.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 64 Odstraňování závadného stavu

Viz předchozí připomínky - zrovnoprávnit práce na památkách i na všech součástech chráněných území.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 65 -§ 67 Vyjádření památkového ústavu

Stejná připomínka jako v případě § 53 a dalších ve věci postavení odborné složky památkové péče a orgánu památkové péče a stejná připomínka k rovnoprávnosti součástí „památkového fondu“. Požadujeme přepracovat.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 71 Ohrožení nemovitosti, která není kulturní památkou

V souvislosti s výše uvedenými připomínkami požadujeme zcela zrušit.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 74 Stavebně historický průzkum

Doporučujeme přeřadit do prováděcího předpisu a přepracovat tak, aby ustanovení platilo i pro destruktivní průzkumy a odlišilo je od nedestruktivních průzkumů, viz předchozí připomínky. Ke stavebně historickému průzkumu přidat požadavek, že je vypracován na základě platné certifikované metodiky a obsahuje všechny části touto metodikou vytčené.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Hlava X Ochrana archeologického dědictví

Archeologické dědictví je považováno za součást památkového fondu pouze v omezeném rozsahu. Zcela chybí ustanovení na preventivní ochranu archeologického dědictví, které přitom není považováno za součást památkového fondu.

Návrh na rozdíl Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy vůbec nepočítá s účinnou preventivní ochranou archeologického dědictví. Pojem „archeologicky významný zásah“ není definován, každý zásah do archeologického dědictví může být významný a nelze jej předem klasifikovat.

Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 82 a násl. Záchranný archeologický výzkum

(1) Pokud úředník rozhodne podle tohoto ustanovení bez jakéhokoliv dotazu na ARÚ a NPÚ, nebude možná kontrola ze strany odborných pracovníků – nejsou v této fázi účastníky řízení.

(2)

Ad § 83 odst. (3) Existuje reálná obava ze schopnosti dodržet stanovenou lhůtu, aniž by utrpěla kvalita obsahu písemného návrhu smlouvy.

Ad § 87

Archeologické výzkumy se odehrávají ve 3 rozměrech, proto není možné vypočítat hrazení nákladů pouze v ploše pod/nad 150 m². Je to mechanická hranice, která neodpovídá realitě.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 88

I zaměstnanci archeologického ústavu by měli dle zákona odevzdat nálezovou zprávu do svého archivu, včetně možného přepracování, a je nutno to zakotvit v zákoně. Tak to vypadá, že pracovníci ARU nemusí odevzdat natož přepracovat NZ.

Doporučujeme, aby nálezové zprávy kromě ARU dostával i NPÚ (odkaz na podobné země (Slovensko, Maďarsko). Pokud ne, ať tedy zůstane zákonná úprava stejná jako dosud - že musí dodat Archeologický ústav a oprávněné organizace NPÚ nálezové zprávy na památkách a chráněných územích NPÚ.

Jako součást nálezové zprávy je nově navržen i údaj o celkových skutečně vynaložených nákladech archeologického výzkumu, popřípadě zdůvodnění, pokud se liší od částky předpokládané v projektu archeologického výzkumu – není zřejmé, z jakého důvodu.

Ad § 93 Náhodný archeologický nález

Procedura od učinění nálezu do prohlídky archeologickou osobou zřízenou krajem je zdoluhavá. Nález by měl nálezce oznámit pokud možno neprodleně a oznámení z obce na kraj a pověřenou archeologickou osobu by mělo být učiněno souběžně.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 96 Vlastnictví movitých archeologických nálezů

Ustanovením odst. (4) bude docházet k roztržení nálezového celku – cennější věci budou převedeny do vlastnictví státu, ty méně cenné zůstanou kraji.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 97 Náhrada

Archeologický výzkum a ochrana náhodného archeologického nálezu jsou prováděny ve veřejném zájmu, jednorázovou náhradu by mělo poskytovat přímo ministerstvo kultury z k tomu zřízené zvláštní rozpočtové kapitoly, jinak hrozí odborným organizacím deficit provozních prostředků – bude obtížné odhadnout předem v návrhu příspěvku na provoz objem prostředků vynaložených na jednorázové náhrady.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Požadavek na doplnění znění odst. (3) Pokud se vlastník nemovitosti nebo stavebník a archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba předem písemně nedohodli jinak, jsou archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba povinny po ukončení *badatelského* archeologického výzkumu nebo opatření na ochranu náhodného archeologického nálezu podle § 93 odst. 4 uvést nemovitost do podoby, která bude svými vlastnostmi odpovídat předešlému stavu.

Podmínku nelze aplikovat na záchranný archeologický výzkum – tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 75 – § 86 a § 88 a dále § 89 -§ 92

Požadujeme zčásti přeradit do prováděcího předpisu. Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad § 101-§ 102, § 103, § 104 a dále až do § 114

Požadujeme přeradit do prováděcího předpisu. Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

V § 101 odst. 1 požadujeme doplnit ustanovení následovně: K žádosti o udělení oprávnění ke zpracování stavebně historického průzkumu se přiloží 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, zpracované žadatelem. *Přiložené průzkumy musí být vypracované podle certifikované platné metodiky stavebně historických průzkumů*

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Zásadně nesouhlasíme s tím, aby oprávnění byla vydávána i pro činnosti, které nejsou destruktivní. Odbornost by měly posuzovat a záležitosti přidělování oprávnění řešit odborné orgány- například profesní komory. Samo ministerstvo kultury na to nemá odpovídající odborníky.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Ad §115 – § 124

Požadujeme přeradit do prováděcího předpisu! Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

V Praze dne 28. května 2015